

"СОЮЗ" НАРОДНА ЧАСОПИСЬ виходить що тижня в четвер.	
РЕДАКЦІЯ: 149 East 4th Street, New York.	
ПЕРЕДПЛАТА:	
На цілий рік	\$1.50
На пів року	.75
Поодинокі числа	3ц.

СОЮЗ

Часопись для руского народа в Америці.

"СОЮЗ" "New York" 184 Hudson St. New York.	
SUBSCRIPTION:	
One	\$1.50
Six months	.75
Single copy	.3c

Entered as second-class matter August 14, 1908 at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

№. 20. Нью-Йорк. Н. Я., Четвер 27 мая 1909.

New York, N. Y., Thursday, May 27, 1909. Vol II.

Уваги.

В Нью-Йорку в суботу дня 22 с. м. відбув ся зїзд руских робітників в Америці. Гарна се річ, коли бачить ся що наш робітник зрозумів потребу радити сам над собою без помочи „українських гр. кат. чорноризників“. Та на жаль зїзд сей не мав такого вигляду, на який повинні-б вже здобутись наші поселенці робітники. До сего відай зложились дві причини. Перше: що загальна наша надто опутана своїми душпастирами і через те зїзд сей скорше можна назвати поривом декотрих свідоміших одиниць, чим зїздом представителів руских робітників.

Друга причина се те: що точки уложені редактором „Хлопського Параграфу“ більше подобали на локальні і зраджували дуже вузький світогляд на справи робітничі.

Задля браку місця ми в короткості переглянемо деякі точки обговорені на тім зїзді. Зараз на початку виказав редактор „Хл. Пар.“ свою дитинячість і наївність протівлячись, щоб нова організація не звала себе соціалістичною задля тої простої причини, що десть там приключилось йому малегоненіє з хатп. Замість певности в розпочатку роботу, оказав ся у него страх і протест. В часах, де робітники других народів під прапором соціалізму здобувають собі лучшу долю, зближають ся до сеї великої спільної ідеї робітника, пан редактор уважає за шкідливе і некорисне надати новій організації назву соціалізму. Чей вже час призвичаїти наших поселенців до сеї назви.

Дальше що до користовання з тутешного політичного життя і відношене сеї партії до американських роб. партій дуже мало а майже нічого не було згадувано. Редактор двома словами „від нас будуть жадати великий податок“, полагав можна сказати найважливіше питане. Цікаве чому? Відай чи не мало ознакочений зі справами і організаціями ам. робітників? Чи може пан редактор уважає о своїх силах рускому американському робітнику-ви здобути кращу долю? Ми сумніваємось. Сеж кожний мусить признати, що найбільше пекуча справа для наших поселенців, пізнати обставини, серед котрих живемо. Чи не першим обовязком нашого робітника є старатись зістати горожанином, знати ремісло фахово і пізнати амер. робітничі організації та спільно з ними інтересуватись американським робітничим рухом. Для пана редактора відай те все обаятне, що наші переселенці в холоді та голоді

перебувають свої дні, невпевні завтрашнього, бо замість подумати над засобами поліпшення біту нашого робітника він розводив ся над тим як розділити у старому краю організаційні фонди, яких Бог ма.

Відтак розвела ся дискусія над „Р. Н. Союзом“, та всякими народними фондами, які угрязли лихо знає чийх кишенях. Тов. А. Бучак виказав цифрову господарку „Р. Н. Союзу“ представляючи, що по кільканидцять літній праці „патріотів“ могутча та організація має всего на всего фонд на шість померших. Ухвалено скликати віча і вивисювати народови всілякі надужитя які поповнили попи на чолі з їх пресвященством, та зажадати справозданя зі збираних фондів. Рішено основати нову організацію, яка би принимала всіх Українців без огляду на релігійні переконання і тим робом не дозволити попам обмежувати Українство на самих тільки греко-католиках.

Щоб ограничити надужитя попівські в церковних потребах над невіжми братами, т. А. Бучак подав радикальне средство, а іменно: щоб громади платили попови пейду, за яку йому належить ся виповняти всі обовязки без жадної дальшої доплати і щоби церковні маєтки були в руках громади. Пан редактор від „Хл. Параграфу“ спротивляв ся тому, кажучи що належить ся знищити всіх попів, та що після соціальної програми не належить ся навіть згадувати про них. Питане отже пощо д. Слюзар впакував в точку „Відношене ся до релігійних сект“ знаючи що в соціалістичній програмі віра вважає ся як приватна річ людини.

Критика наша не на се, щоб висміювати се нове змагане між нашими поселенцями, але щоб виказати деякі недорічності і тим способом потрутити справу на властиву дорогу, віруючи що комітет „Укр. робітничої організації“ своєю витревалістю і енергією сповнить предирняту задачу.

Вечером того самого дня Тов. „Подільська Січ“ урядила вечерниці в пам'ять М. Драгоманова. Після відозви вечерниці заповідались світліїм чим виїшли на ділі. Гостей що правда було майже повна галія, мимо сильної контрагитації наших гр. кат. „культуртрегерів“. Тут показав ся ще один подвиг наших духових опікунів. За старанем їх не появил ся ані нью-йоркскій ані джерзі-сітскій хор, щоб звеличати се свято. Бідко, що всі ам. „Бояни“ і „Музи“ се тільки „фісгалонія“ для гр.-католиків. Гості однак, се були сам свідоміший елемент і

знаючи вартість сего вечерека не дуже вразились скупостю програми. По вступнім слові яке виголосив т. А. Бучак, і по кількох сьпівах та деклямаціях в яких між иншими взяли участь Е. Вакулівська і Т. Гарматюк — розпочались танці. Треба би щоби Тов. „Подільська Січ“ постаралась о свій власний хор і не нуждала проситись паламарів.

„Свобода“ на рахунок зїзду зафундовала собі статю на цілу першу сторону. Редактори майже виляли всю свою жовч, щоб як найбільше огірчити і осмішити се нове змагане з нагоди якого бесідники вивисювали та викрили всі справки гр. кат. „поступової“ кліки.

В статі тій говорить ся, що учасники зїзду не мали права займатись попами, їх пейдами, їх справками і т. п. Питане чому? сели попови вільно дерти шкіру з бідного темного робітника, то хай буде робітнику вільно хотя порадитись як боронити себе від тих народніх чераків. Не подобалось покритиці Ортинського, пані „Свободі“ що люди при кожній нагоді згадують за збирані фонди на всілякі народні, еміграційні, банкові, боеві і т. п. доми і домають ся справозданя. Не журить ся небожата, нарід має добру пам'ять та чи тепер чи пізніше завізне вас до обрахунку.

За парохіяльні мітинги в справі протесту проти засуду М. Січинського, і нашо-му улюбленому гавкунові від „Р. Н. Союзу“ Свистунові скажемо дещо в слідуючім числі. Good bye.

Новинки.

— Дня 25 с. м. в Пайн Блах, Арк. злізчували білі мурина Daris a. Daris вліз в ночи до хати Амт Голмз і крав що міг, но коли вона пробудила ся, він удусив єї бо бояв ся аби не наробила крику. Скоро довідались білі о його злочині, завідались і енергією сповнить предирняту задачу.

— Місто Ньюарк Н. Дж. числить несповва 300 тисяч жителів, але шкільний його бюджет на сей рік затверджено в сумі \$ 2.067.903. Сим способом, податку на школи в Ньюарку виходить пересічно \$6.50 на одну особу. Ну і дивуй ся, що американці просвічені. А ми?

— Австрійський наслідник трону Архкнязь Кароль став ся о руку принцзини Вікторії, дочки Вільгельма цисаря Німеччини. Цисарська родина з Берліна гостила

недавно у Відні і доносять часописи що молодята таки на добре „злюхали ся“ Він має 22 а вона 17 літ. Ну але що тут буде з вірою. Він католик а вона лютеранка, мабуть попи „не схотять повінчатися“. Та де там! — Такі ріжничі лише для бідних та дурних а панам і не снить ся про те якої хто віри — коби пан. Вона ніби прийме католицтво а відтак колись як яка кова з Габсбургів стане княгинею в Прусах то знов прийме лютеранство.

— Затанцював ся на смерть: Веселий собі молодий нігер попав ся в тюрму на два місяці. В Келії між товаришами одної долі в Suffolk, Va. він гуляв так довго аж з'ужив всю енергію, всю силу і закінчив танець смертю, зваливши ся безпритомний на підлогу.

— Між Філадельфією а Норфолк стовкли ся два трери. Один кондуктор згинув, а кількох людей поважно потовчених.

— Почавши від дня 1 го юля с. р. Нью-Йорк з Джерзе Сіти злучить ся тунелем по під Hudson River. З Пенсильвенія Діпо до Church str. в Нью-Йорку переїздити жуть підземні трени в трех мутах.

— Сими днями приїде Ортинський до Ньюарку латати процес з церквою. О скільки доносять інтересовані люди біскуп О'Конор має поставити латку \$10.000 а Ортинський решту \$6.000 аби спільними силами вирвати будинок з рук громади що на старім чартері. Можливо що і зложать гроші, бо вони знають що дурних не треба сіяти — вони самі родять ся, прийдуть до церкви складати муть гроші тай будинок вартости не стратить. Мудрим маєтку та грошій треба а дурним лише католицкого неба а решта франшки.

— Независима порохія в Ньюарку числять около 200 дорослих членів які суть людьми свідомими і змагають ся до поступу в кожнім дальшій напрямі.

— Пише якийсь дорадник що найліпшим средством проти комарів в ночи є ярко червоне світло. Каже що коли накрити лампу червоною умброю, то не тільки комарі але навіть мухи в хаті поховать ся десть по кутах. Ану спробуйте дехто в Канаді чи се правда.

— Кілько в Америці розводів?

В році 1887 було в Америці 27.418 розводів, а в році 1906 було їх аж 72.062.

За минувших 20 літ було їх разом 945.625. Такі числа подає спеціальна до сего статистика в Спол. Державах.

Се не аби який сором для цивілізованої християнської держави.

Завважити треба, що переважне число розводів припадає на богатших людей. Придивись гладка богачка що єї мужови випадає волоссе з голови, або песивів більше як вона, так давай зараз моргати на молодшого красшого, ну а муж скоро зауважить і удовінить єї супружеску невірність тай зараз подає до суду о розвід, і по американським законом дістає його та женить ся з другою а вона виходить за нового любка. А знов коли на примір який богач лише поговорить та побавить ся більше як повинен з якою панкою або панною, то все жінка давай судити о невірність і знов до суду і за кілька тижнів розвід. Таким способом американсь

ка богата кляса не ріжнить ся від богатих магомедан що одержують гаремні жінок і перепродують їх один другому. Гниль тай решта. Ам. Церкви на головних соборах взяти ся тепер серйозно до діланя, аби виділити на правительство відрубних Стейтів, щоби єї не давали розводів. Лише задля таких причин які становлять неможливість супружеского життя.

Сим повідомляє ся, що організаційний комітет Самостійної Рускої Церкви в Сполучених Державах Америки завязаний.

Про всякі інформації о церковних справах треба відносити ся до секретара комітету на нижшій адресу:

Rev. Basil Kuziw,
Theological Seminary
Bloomfield, N. J.

Хочете посміятись до розпуку? Хочете поплакати? Хочете посміятись і поплакати разом?

То прийдіть на представлене

„УБІЙНИКИ“

Члени Братства сьв. о. Николая
В Н Ю А Р К У

— відіграють —

сю прегарну, найновішу мьєлодраматичну штуку
п. М. Мельника

в Зелений понеділок, дня 31 мая с. р.
в „DASSINGA“ cor. Morris & Springfield Ave.
Штука ся обнимає 5 дій, а 11 відслон.

ДІАСТВУЮЧІ ЛІНЦІ:

Гарасим Дерун, вїйт
Гаська, вїйтиха
Грицько, їх син
Василь, їх вихованок
Яким Багрий, сусїд
Настя, його жінка
Марійка, їх дочка
Гершко, коршмар
Панько Притула, давний вїїтв наймїт
Трофим, присяжний
Леся, його син

Семко, } вартівники
Іван, }

Судья, писар, лікар, жандарм, гайдуки, кат,
свахи, дружки, і весільний староста.

Забава начне ся о год. 3-їй по пол.

Представлене о год. 7³⁰ вечером.
ДОБРИЙ БУФЕТ НА ГАЛІ.

ВСТУП ДЛЯ МУЖЧИН 25 Ц., ДЛЯ ЖЕНЩИН 15 Ц.
КОМІТЕТ.

ПОЗІР! ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК ПОЗІР!

Отрималсьмо багато нових книжок, так хочемо випродати їх по низшій ціні до ужитку для всіх.

Домашній писар або наука писаня листів, як також взори руских і англійських листів	50 цнт. тепер	35 ц.
Календар Поселенець	40 „ „	15 „
Про старі часи на Україні	35 „ „	20 „
Спомини з Атен	\$1.00 „ „	60 „
Уличник	55 „ „	49 „

Нові книжки:

Люди біографічно-літер. нарисп М. Лозинський	60 ц.
Польський і руский революційний рух	\$1.00 „
Про полові справи Д-р М. Кос	25 „
Скотолічевник (ветеринарні поради) Д-р В. К.	60 „
Оборонець покривджених Лінкольн	10 „
Ведмедівська попівна	10 „
Нові пісні Г. Щипавки з порт. М. Січинського	25 „
Думки про Січинського і Потоцького	5 „
Десять кіп найкращих пісень	50 „
Нові звязненні пісні	10 „
Пророчество Михалди	15 „

Гроші треба посилати наперед. Хто за 2 дол. заорде-рує, дістане даром гарний великий образ з портретом „Найбільші сини України.“ Спішіть ся з замовленнями.

Адресуйте так:

RUSKA KNYHARNIA

435 Selkirk Ave.

Winnipeg, Man. Canada.

"SOJUZ" (Union)

RUTHENIAN WEEKLY PAPER
Published Every Thursday

by the

"SOJUZ" PUBLISHING COMPANY,
186 East 4th Street, New York.

Subscription per year . . . \$1.50
" " six months75
Advertising Rates Furnished on Application.

«СОЮЗ»

часопис для руского народа в Америці
виходить кожного тижня в четвер

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ:
в Спол. Державах \$1.50
до Канади 2.00
до Європи 2.00

Безіменних дописей не
приймаємо.

Редакция приймає всія адверта-
менты, по уміркованій ціні; о більшій
інформації питайте до Редакції.

ГРОШІ можна посилати в
регістрованим листі, або че-
рез експрес, або на Money
Order. Монеї ордер, т. е.
карточку, котру дає почтар,
або експрес. агент, треба в
листі нам післати, бо без тої
карточки не дістанемо гро-
шей.

Гроші треба посилати на
впсьме поданий адрес.

Відвчальний редактор: Осип Косовий

Будучність нашої землі.

Дальше.

Всі магнетичні і електрич-
ні прояви нашої землі спри-
чинює наше сонце, коли
діяльність сонця змагаєть
ся, то вона слабнуть. Але
який звязок може бути між
діяльністю сонця а трясен-
нями і вибухамп вулканів?
А прецінь він є на певної
От, приміром, загально зві-
сно, що активність сонця, то
зменшуючесь то змагаючись
доходить все до мінімуму
що 11 літ і саме тоді коли
активність сонця найслабша
вибухи вулканів найсиль-
ніші! Щож до трясень зем-
лі, то вони появляють ся
після іншого правила. Во-
ни проявляють ся тоді най-
спльнійше, коли активність
нашого сонця змінюють ся
значить ся, коли вона або
збільшуєть ся або зменшу-
єть ся. Се правило таке по-
стійне, що воно дозволило
геологовп Море випроку-
вати остатне трясене: остат-
не мінімум активності
сонця було в роках 1900 — 1
проте наступноче буде в ро-
ках 1911 — 12; власне в ро-
ках 1900 — 1 були дуже
сильні вибухи вулканів,
треба очікувати грізних ви-
бухів вулканів і в роках
1911 — 12; максимум актив-
ності сонця припадало на
роки 1904 — 6, тоді і діяль-
ність вулканічна була най-
меншша; на посередній гра-
ниці між максимум а міні-
мум активності сонця в ро-
ках 1903 — 4 та на границі
років 1908 і 1909 припадають
найсильніші трясеня, в ос-
танных днях грудня мину-
лого року та в початках січ-
ня того року вони справді
були; дальші, як легко об-
числити, припадають на ро-
ки 1914 — 15. Щож, дожи-
вем — побачимо!

З того бачимо, що сонце
має безперечно великий
вплив на прояви корчення
нашої земної кори, так як
коли воно раз поменшувало
а раз побільшувало силу
того корчення. Знаємо добре
що нутро нашої землі і доси
азово-плинне, та що воно
є таке велике, що земна

кора в порівнянню з ним така
тонка, як скірочка на яблуку
в порівнянню з ідомим нут-
ром! Не забуваймож, що по
верхня землі від осередка єї
6367 кілометрів, а грубість
кори не доходить до 80-ти
кілометрів. А проте наша
земля є властиво ще газова-
плинною кулею, покритою
на поверхни тоненькою
твердою покривою! Всеж
таки ся покрива доволі силь-
на, щоб удержати в карбах
бішену сиду внутрішніх
газово-плинних мас, а через
постійне дальше остигане
нашої землі, ся єї сила ше
і чим-раз більше росте. Ко-
лиж натиск земної кори, як
ми се поперед бачили, раз
більшає а раз вменьшуєть
ся, то се значить що земна
кора раз розширюєть ся а
раз корчить ся і то періо-
дично. Коли кора розширю-
єть ся, то тиск єї на нутро
зменшуєть ся, тоді і внут-
рішнім газова-плинним ма-
сам полєкшує і вони успо-
коюють ся; колиж кора кор-
чить ся, тоді і натиск єї
збільшуєть ся, а се викли-
кує як-раз противний наслід-
ок; внутрішні газова-плин-
ні маси ставляють опір та
дівають у прямо противнім
напрямі, стараючись розса-
дити кору та вихопитись із
тих могучих кайданів! Відси
рухи „горо-творчі“ та нахил
до вулканічних прояв. На
першій погляд може комуєсь
здавати ся, що тут певно
ділає паріодична змінність
температурп; сонце огріває
землю раз більше а раз мен-
ше а вслід за тим кора раз
розширюєть ся а раз корчить
ся. Та, приглянувши ся
блишше, побачимо, що таке
пояснене зовсім помилкове;
раз тому, що як знаємо, змін-
ність силп огрівання сонця
ділає тільки на зникаючо
маленьку зверхну верству
кори, бож у глибині 16 метрів
під поверхнею землі є вже
постійна температура, около
13° С, зовсім независима від
змін температури на поверх-
ни нашої землі, а друге тому
що, як ми бачили, згадаїи
розширення і скорчення кори
зависимі від періодичних
змін електричної і магнетич-
ної діяльності нашого сон-
ця. У тім останнім звязку
треба шукати і пояснення
тих прояв.

Цілий сьвіт знає Лейдеїс-
ку фляшку, але звичайно
забуваємо, що коли зміню-
єть ся електричне нарядже-
не тої фляшки то і іоемність
пропорціонально змінюєть
ся; збільшуючи наряджене
внїшньої покриви, яку пред-
ставляє цинковий платок,
збільшуємо і поємність фля-
шки а зменшуючи нарядже-
не зверхної покриви змен-
шуємо і поємність. Наша
земна куля, як каже Море,
є власне також Лейдейскою
фляшкою, тільки розумієть
ся оригінальної питомої фор-
ми та досить імпозантних
розмірів. Атмосфера грає
тут ролю внїшньої покриви,
кора — то шкло фляшки, а
внутрішнє узброєне утворе-
тут дуже добре внутрішню
малюю, яка є утворена пе-
реважно з газово-плинних
металів. Пригляньмо ся те-
пер фактам. Електричне на-
ладоване нашої атмосфери
підпадає тяглим змінам,
найбільше обнижене є рано,
а найбільше наладоване
підпадає вечером, а трохи
сполудня.

(Конає б. де.)

Яке письмо дістав єпископ з околиці Пітсбурга.

Вп. Владико!

Відпустіть мені, що я від-
важуюсь написати до Вас
пару слів. Пишу тому, бо
хотівбим довідатись правди,
та кому вірити, апостолам;
котрі були научені самим
Христом, або відкинути їх
науку, та увірувати людям
що суть научені тпм зіпеу-
тим сьвітом. Перше заким
розпишусь, благода Ває Вла-
дикю, перечитайте се письмо
з терпеливостію, та зістань-
те в апостольскім тихості
(мирності) щоб було мож-
ливим прочитати за Вас до
кінця, та впрозуміти мої
мисли, хотяй би они були
для Вас і непрямі. Єще
раз благода, позістаньте та-
ким, як апостол Павло каже
що слуга Господен не по-
винен ся сварити, а бути
тихим до всіх, навчаючи,
не злобним. Та і дальше той
самий апостол каже, що ово-
чі Духа суть: любов, радість
мир, довготерпелівість, доб-
рість, милосерде, віра. Хто-
би тих овочів не мав єсть
собі сам сьвідомством, що
Духа Божого не має, а хто
Духа Божого не має, то той
не є Його.

Я був на Ваших місійних
проповідях і думав, що по-
чую науку, котра буде чер-
пана зі сьв. Письма, але на
жаль мушу сказати, що така
наука не може бути порів-
няна з наукою сьв. Писма,
бо все що я почув годі бо-
дай в деім доказати, щоб
так научали апостоли, або
котрі другі християнські
учителі, жиучі в першім,
другім і третім столітїю.

Проте як я вже сказав,
що годі доказати правдивіст
такої науки зі сьв. Писма,
то я не міг увірувати, бо
апостол Павло се заборонює
кажучи: Та колиб і ми або
ангел з неба проповідував
більше того, що ми пропо-
відували вам, нехай буде
аятема (проклятий).

Колиж ангел має бути про-
клятий, єслиб відважив ся
проповідувати щось, щоби
наукам апостольським про-
тивилось, то чи не єсть більш
проклятим той чоловік,
кот рий відважуєсь ту
проповідувати такі річі,
котрі противлять ся сьвя-
тому писму, неначе огонь
воді. З цілої Вашої науки
можна було порозуміти, що
нема другого так сильного
помічника для грїшників,
як Марія, та що і сам Бог
не відваживби ся і відмови-
ти на єї просьбу.

Я почув від Вас проклон
на тих що не вірять в єї не-
порочне почате та засилати
до неї молитви.

Таке поступаване против
ваших ближних, остро про-
тививить ся науці Хри-
стовій; бо Христос приказав
своїм наслідникам, любити
ворогів своїх і благословити
їх, а апостол Павло каже:
Любов довго терпить, любов
не величаєть ся, не наді-
маєть ся, не осоромлює, не
шукає свого, не пориває ся
до гніву, не думає лиху.
Чи маєте Ви Владико таку
любов? Христос завішений
на хресті, сердечне молив
ся за своїх ворогів. Що Ви
робите? Проклинаєте воро-
гів своїх, але тих, що по-
любили чисту науку Хри-
стову і старають ся жити

любов свою до Него пока-
зати. Боже великий, якаж
тут ріжниця меж Христом
а тими що ся називають вір-
ными слугами Його. Коли
вже є так, що в Вас Марія
відобрала від Христа спаса-
ючу сплу, то тоді відкиньте
сьв. євангеліє, якби най-
сильнішого ворога вашої
науки, та випишіть собі
який коран, котрим би ви
могли доказати праведність.
Колп скажете, що віруєте
сьв. євангелію то попросіть
Бога, щоб і вам виложив
слова сьв. євангелія Духом
своїм сьвятим котрі суть за-
писані в єв. Йоана 14, 6.
„Ніхто не приходить до От-
ця, як тільки мною. Коли
добре розмислите, над сло-
вом „тільки“ то зрозумієте
що тоє не сказав чоловік,
котрийби міг змінитись в
слові своїм, але сказав сам
Спаситель, котрого слова
нікоп не перейдуть. І сьв.
ап. Петро, той ваш першій
папа, скаже: І нема ні вко-
му другому спасенія; бо
і нема иншого імя під не-
бом, даного людям, щобним
спасатись нам. Дія. ап. 412.
Що на те скажете? Мусів
він бути великим грїшником
що таке писав, а тоді і ваш
першій папа Петро був
грїшником, бо се він сказав?
Чи не так? Але пійдемо
трохи дальше. Ви сказали
що Марія єсть найсильній-
пою заступницею грїшни-
ків. Розуміє ся що кожний
грїшник повинен прибігати
о заступництво до того, що
здоліє ратувати. Коли так,
то сьв. апостол Йоан мусів
помилитись, бо радить грїш-
никам просто до Христа о
поміч улаватись а не до Ма-
рїї, кажучи: Діточки мої,
се пишу вам, щоб не грїшили
коли хто згрїшить, заступ-
ника маємо перед Отцем,
Ісуса Христа, праведника.
єсть нам знано, що Марія
була під опікою сьв. Йоана,
та він мусів добре розуміти
до кого грїшники мають о
поміч приходити, до Марїї
чи до Христа? Може хто
скаже, що Христос таких
грїшників не прийме, як ми
бо він сьвятій. То я повідаю
що се є не правда, бо
Христос сказав, коли ще
тут на землі пробував: „А
хто приходить до мене, не
вижену його єв. Йоан 6, 37.

В проповіді вашій сказа-
лисьте, що Марія єсть най-
сьвятійша, а проте треба до
неї молитись. До кого ми
молимсь, того ми робимо
своїм посередником перед
Отцем, коли так, то Марія
є посередником між Богом
і людьми. єсли на се при-
станемо, то апостол єсть та-
кож грїшником, або інно-
вірцем в очах ваших, бо він
написав: Один Бог і оден
посередник між Богом і лю-
дьми Ісус Христос. Коли
ви маєте правду, то Дух
Божий мусів відступити від
ап. Павла, коли тоє писав,
та певно мусів чекати аж
13го столітя на „sw. Wop-
wentura“ котрий виписав
псалми до Марїї в котрих
молить ся: „О приклони ли-
де Сина свого до мене, роз-
кажи, щоб змилосердив ся
над провинями моїми.“ Ко-
ли так, то Христос єсть тіль-
ко слугою Марїї і в небі, а
она єсть висша Бога?

(Дальш буде.)

М. МЕЛЬНИК.

Убійники.

(Мельодрама в пяти діях а одинацяти відслонах.)

(Дальше.)

Настя: — А в вас, кумо, є за то кому коло земле-
ньки робити. Три хлопц як медведі, а в мене що?... Мій
старий самий не годен ради дати в господарстві. Немає
часу і в голову почихати ся.

Гаська: — А ви-ж, сусідонько, думаєте, що в мене
цїло є так кому робити? Мій Гарасим немає навіть часу
попоїсти як належить ся. Лише до хати ввійде, а вже
хтось і жеде на него зі справою. Ту знов комісар приїхав,
запрягає коні, тай на комісію їде, а сам знаєте, що не
буде коні поганяти, але й Грицька мусить з собою брати
ну, тай вже по роботі. А Василь, як Василь, з него ма-
лий снасбїг! робить як за напасть.

Настя: — Ой кумо, кумо, немаєте ви чого на Ва-
силя відказувати, він добрий робітник. Нераз я виділа
єго роботу, так му їде, як на машині.

Гаська: — Ідіт гет, Настю, таж то гніп від сьвіта,
мій давно вже хотів прогнати гет неробу, але я просила:
от най ще трохи перевалєє ся нїм мій Грицуньо долень-
ку собі добре, а тогди най го старий на штири вітри
прожене.

Настя: — Ой грїх будете мали, кумо, якбиєте не-
дали му хоч кусничок города, що правда то не грїх, він
такп наробив ся коло вас, тай маєток єго небїжкп мамп
коло вас калатає ся.

Гаська: — Кумо! А деж є грїх за такого посьмі-
тюха! (чути кроки із сїний) Хтось їде, кумо, до вас.
(чути стуканє)

Настя: — Може Марїйка з поля.

Я ва 2.

(Гаська, Настя і Гершко.)

Гершко: — (входить з міхом на плечах) Дай вам
Боже щасці, пані Багрїхе і вам пані Вітехе.

Настя: — Дай Боже тобі Гершку.

Гаська: — Буде кумо дощ.

Настя: — Та чому?

Гаська: — Во жиди тягають ся по селі (сьміє ся).

Гершко: — Не бійте сї, не буде йому іти дощ бо
я хожу.

Гаська: — Я знаю, що ти ходиш абиєсь кого уці-
ганув або вкрав що.

Гершко: — Красти я не вміє, ошукати я не хоче,
а тільки купити що будь вміє і продати также.

Настя: — Щож ти скуповуєш Гершку?

Гершко: — Щітине, волосене, вонучі, кльочи, яй-
ці, курічке, гусічке, пшенички, кукурідзке, фасольке
всьо купує.

Гаська: — А що ти маєш на продаж?

Гершко: — На продаж я маю всьо: ножічке, шпи-
чки, політнички, голки і маю горіфке з гуральні пан Ка-
ньовскип, найліпше горіфке на цілий сьвіт (виймає фля-
шку і показує).

Гаська: — Може цїло, кумо добра горівка, може
най дасть покушати. Пошукайте но порційки.

Настя: — (подає келїшок кумі Гасї) Ну жиде, на-
лійно най покушаєм.

Гершко: — (наливає і говорить) Такий горіфки ви
ще не виділі.

Гаська: — (не) Таки не бреше пєя віра. То вам
раз горівка. Лей ще жиде. (жид наливає) А нате-ж вам,
кумо Насте.

Настя: — (не і захлистуючи ся говорить) Таки
правда, а я гадала, що ви жартуєте, а вона вам по цїлім
тілі як лєтрика розходить ся.

Гершко: — Ви думали, що Гершко хоче вас ду-
рити? Я в мисні для вас приніс такий горіфке.

Гаська: — Дайно сюди тоту горівку, такий діста-
лам на ню апетик, щобим цїлу фляшку випила. (жид по-
дає фляшку, а Гаська наливає і не раз по раз два келїш-
ки а потім подає Насті) Я вам кажу кумо, що се золото не
горівка, а нате-ж випийти ще.

Настя: — Ще одну може й випію, а більше то не
знаю, бо як випію пять, шість то вже досить бабі.

Гаська: — Хиба-ж ваша голова, кумо, з дині.. Я
хотьби й десять випила то не дбаю; по що собі маю жа-
лувати, най знаю що жию.

Гершко: — Маєте рихт пані Вітихи, на що хрє-
тїни жие на сьвіті як би не випив кільки хоче.

Гаська: — Ото ми христїнини вліз до хати, раз!
(обі сьміють ся) Сиди ти христїнини в хаті, а я збігну до
дому та иринею де що аби тобі заплатити, а вн, кумо
приготовте й свою пайку. (обі виходять, жид лазить по
хаті, краде що може і пакує в торбу, Гаська і настя при-
ходять, несуть в запасах збіже).

Гаська: — Видиш Гершку, то всьо для тебе ми
пйинесли, за то, що ти дав нам доброї горівки, памятай
та приноси з часта, але сєї самої, бо ми пншої не хочемо.
(Гершко зсинає збіже в широку торбу, підсьміхає ся,
дякує, виходить в двері і не влазить ся, пробує боком,
не може, аж задом пропхав ся, а саби регочуть ся.)

(Дальше буде.)

жуль верн.

В округ світа в 80^{ти} днях.

(Дальше.)

Всі пасажири виїхли з поїзда. Колеса вагонів були покриті плямами крові, на сходках і шпичах висіли безформні кусники людського мяса. На снігу яскраво відбивались кроваві сліди. В дали на полудне виднілись останки утікаючої шайки Індіанців.

Містер Фаг стояв неподвижно, зложивши на хрест руки на грудях. Він обдумав важну річ. Коло него стояла містрис Ауда і гляділа на него, не говорячи ні слова. Він поняв той зір. Если слуга був взятий в полон, чи не належало-б йому постаратись вирвати його з рук Індіанців.

— Я його відшукаю живого чи мертвого — сказав містер Фаг.

— О, містер Фаг, — скрикнула містрис Ауда, хватючи за руки свого товариша подорожжя і зливаючи їх слезами.

— І живим, — додав містер Фаг, — если не будемо тратити ці хвилини часу.

Таким рішенням містер Фаг цілковито приносив себе в жертву.

Він ризикував все. Опізнившись хотя на оден день, він уже не міг потрапити на пароход в Нью-Йорку. Його заклад був безперечно програний. Но перед думкою: „се мій довг“ він не знав нерішучості.

Капітан що командував фортом, був біля них. Його жовніри, майже сотка людей, приготувались до оборони на случай ненадійного нападу Індіанців на станицю.

— Три пасажири щезли, — сказав містер Фаг, звертаючись до капітана.

— Чи їх убили? — запитав капітан.

— Убили або взяли в полон. Про се доконче треба переконатись. Чи наміряєте гонити Індіанців?

— На се годі відповісти — сказав капітан. — Они можуть утечи тоже і за Арканзас. Я не можу позіставити без оборони повірений мені форт.

— Но кіло іде о жите трех людей.

— Правда, но чи можу я задля тих трех людей ризикувати житем пятьдесяти?

— Не знаю чи можете, но ви повинні се вчинити.

— Пане добродію, тут ніхто не має права учить мене, як сповняти мої обовязки.

— Добре, — відповів містер Фаг, — то я пійду сам один.

— Ви, — кричав підходячи Фікс. — Ви один хочете іти в слід за Індіанцями?

— Не можу я дати загинути тому нещаснику, котрому всі що тут знаходять ся винні жите. Так, я повинен пійти.

— Ні, ви не пійдете один, — сказав капітан, розчулений мимохіть такою великодушністю. — У вас гарне серце... Молодці, — додав він, звертаючись до своїх жовнірів, — мені треба трайцять людей охотників.

Ціла рота як один чоловік станула перед капітаном. Йому оставалось тільки вибрати з поміж тих хоробрих людей. Він назначив трийцять людей і поручив начальство над ними старому сержантові.

— Дякую вам, пане капітан, — сказав містер Фаг.

— Ви позволите, щоб товаришати вам, — запитав Фікс.

— Як вам подобаєт ся. Но если ви хочете зробити мені прислугу, то останьтесь з містрис Аудою. В такім случаю если мені притрафить ся яке нещасте...

Лице шпіона покрито блідостю. Оставити чоловіка за котрим він так старанно слідив. Пустити його одного в пустиню, випустити його з під свого надзору. — Фікс проникливим зором глянув на містра Фага. Та мимомо своїх підозрін, мимо борби яка відбувалась у него, він опустил зір перед ясним, спокійним зором того чоловіка.

— Я останусь, — сказав він.

За кілька хвиль містер Фаг подав руку молодій жінчині і передав ей дорожочіну калитку з грішми і опісля пустив ся в дорогу з сержантом і його невеликим відділом.

— А ви, товариші, — сказав він, звертаючись до жовнярів, — дістанете тисяч фунтів если нам удасть ся спасти полонників.

Не було більше як дванайцять година в полудне.

Містрис Ауда вийшла на станицю і там почала очікувати і роздумувати про містра Фага, про його великодушність, про його холонокровність і хоробрість. Містер Фаг не надумуючись, наміряв силатити свій довг, і тому жертвував не тільки своє ціле майно але і жите. В ей очах містер Фаг виріс на героя.

Но Фікса мучили цілком інші думки. Він не міг затаїти свій непокій, і став переходитись там і назад. Наколи на хвильку успокоїв ся він знова впадав в попередній розстрій. Заледви містер Фаг віддалив ся, він зрозумів, що поповнив велику глупоту. Слідячи за тим чоловіком в округ світа, він згодив ся опустити його з очей. Його природа брала верх. Він обвиняв себе, він проклинав себе, він ганьбив себе так, як ганьбив би начальник тайної поліції шпіона, котрий невдачно повів діло.

„Я поступав як дурак! — думав він. — Той француз з певністю сказав йому хто я. Він утік і певно не вер-

неть ся. Де його тепер шукати. Но як я міг себе дати так себе затуманити, коли у мене приказарештованя! — Справді я великий дурень.

Так роздумував шпіон, а час як би навмисне тягнув ся дуже поволи. Він не знав, що чинити. Часами він думав все розказати Ауді, но сейчас відкидав се рішене, не знаючи, що відповість йому ся молода жінщина. Що ділати! Він готов був пійти через покриту снігом рівнину слідом за містером Фагом. Се було можливе. Сліди жовнярів ще виднілись на снігу.

Розпука заволоділа Фіксом. На хвильку найшла на него думка покинути все. Як би навмисне притрафилась пригода виїхати зі станиці Керней і позбутись дальшої подорожжя яка мала тільки неудач в своей минульщині. Около другої години, зі сходу почулись свистки. Сніг падав більшими платинами, а скрізь него виднілась величезна тінь, перед котрою блистілось щось наче жовте пятно. Тінь ся враз з непогодою мала фантастичний вид.

Ніхто ще не надіяв ся, що поїзд зі сходу надійде. — Поміч телеграфічно завізнана не могла еще прийти а поїзд з Сан Франціско мав прийти аж на другий день. Скоро діло виянилось. Льокомотива, що тихо прямувала вперед, кидаючи перед себе світло, була та сама, яку Паспарту відчепив від поїзда. Но в кінці задля недостатку вугля огонь погас і за яку годину машина зменшаючи хід остановилась двайцять миль від станиці Керней.

Ні машиніст ні палач не були убиті і за недовгий час прийшли до себе. В той час льокомотива вже остановилась. Машиніст скоро тільки спостеріг, що находять ся в пустинні, не бачучи вагонів, сейчас зрозумів що стало ся.

Він не міг пояснити собі, яким робом льокомотива була відчеплена від вагонів, но не міг сумніватись, що поїзд позіставший по заду був в небезпечнім положенню.

Машиніст не довго роздумував над тим, що ему робити. Продовжати дорогу в напрямі Омахи було не остророчно, вертати ся до поїзду, який можливо що Індіанці не перестали ще грабити було аж надто небезпечно... Но все одно. Положили дрова в піч, розгорілось вугле, пара піднялась і около другої години машина заднім ходом підійшла до станиці Керней. Она то і свистіла в тумані.

Пасажири скоро побачили льокомотиву дуже вродили що она знова заняла свое місце. Була отже можливість відбувати дальшу подорож.

Скоро льокомотива прийшла на станицю містрис Ауда вийшла на плятформу.

— Ви уже ідете, — запитала она кондуктора.

— Так пані.

— А полонники наші, а наші нещасні товариші подорожжя?

Я не можу переривати служби. Ми і так опізнились три години.

— Аколи приїде слідуючий повяг з Сан Франціско?

— Завтра вечером.

— Но, се буде вже цілком пізно. Належало-б почекати.

— Не можливо — відповів кондуктор. — Если маєте намір їхати, прошу сідати у вагон.

— Я не поїду — відповіла молода жінщина.

Фікс прислухував ся сему розговорові. Кілька хвиль перед тим коли се не можливо було пустити ся в дальшу подорож, він рішив ся покинути те все. Но тепер коли йому приходилось заняти тільки свое давне місце у вагоні, якась невидима, но непобідима сила прикувала його на місці. Тая плятформа наче пекла його в ноги, і він побоював ся на ню увійти. В ній знова піднімалась борба. Його давнй страшний гнів на сю неудачу, но він рішив ся боротись до кінця.

Пасажири і ранені між ними і полковник Проктор, котрого рани були майже смертельні, заняли свої місця у вагонах, льокомотива готова в дорогу уже пихтіла, а пара знімалась в гору. В кінці машиніст свиснув, поїзд рушив і скоро пропав в сніжній метелі.

Фікс остав ся.

Минуло кілька годин. Сніг все ще падав і ще дуще похолодніло. Фікс не рухомо сидів на канапці. Можна було думати, що він спить. Містрис Ауда не смотрячи на холодний вітер, що хвилька виходила з кімнати. Она доходила до края плятформи і висилувала зір в темну даль, окутану сніжним туманом, уважно прислухуючись чи не почує она який небудь звук. Но нічого не було чути. Смутно верталась она назад, щоби знова вийти і знова вернути ся нічого не побачивши.

Наступив вечер. Малий відділ не вертав ся. Де він тепер був? Го, зміг він догонити Індіанців? Чи відбулась боротьба, чи може жовняри заблудили в тумані і збились з дороги? Капітан форта був тоже занепокоєний, хотя і не бажав показувати по собі того.

Настала ніч. Метелиця зменшилась, но стало еще холоднійше. Найсмілійший зір не міг без страху смотріти в ту великанську, обняту тьмою простір. Цілковита тишина царствувала на рівнині. Ні полет птиці, ні хід дикого звіряти не нарушували тої мертвої мовчанки.

Цілу ніч містрис Ауда ходила по плятформі станиці. В думках ей насувались одні за другими самі страшні картини. То що она перетерпіла підчас тих довгих годин, не можливо висказати словом.

Фікс нерухомо сидів на своїм місці, но і не спав. Якийсь чоловік підійшов до него і приговорив кілька слів, но Фікс махиною покрутив головою і той знова відійшов.

(Дальше буде.)

I. САССЕНВАХ.

Свята Інквізиция.

(Дальше.)

Похід отвирав вибраний воїн віри, що двигав дерево; за ним ішло дванайцять попів в білих габітах, відтак 43 сильних мужів, кождий з лялькою на палиці. Ті ляльки представляли засуджених еретиків, котрі мали щасте утечи перед пажерниками сьв. офіцієм. Если не зловлено такого еретика, то хотіли спалити хотя його подобіе. Ті ляльки були убрані так, як еретики проваджені на смерть.

Дальше поступав відділ мужчин, що ніс трумни трупів еретиків, викопаних для спалення. Відтак ішли засуджені в своїх еретичних костюмах. Менш винуваті ішли на переді, сказані на смерть за ними. Кождий з нещасників ішов з осібно, тримаючи в руці горіючу свічку; з обох сторін коло них ішли монахи, котрих обовязком було наворачтати, а новонавернених скрипляти в покорі. Дванайцятьом засудженим на смерть закрижовано уста, побоюючись, що в дорозі моглиб відкрити перед людом всілякі справки і тайни інквізиції. В кінці поступала ціла товпа членів інквізиційного уряду, значне число духовних і світських вельмож, котрі покликані були до звеличання сеї урочистости.

Всі вікна і дахи позаймала публика. З різних сторін цікавий люд тиснув ся в замкнених бічних улицах.

Наколи прибули на площу і кождий заняв свое місце, розпочали то жалібне видовище тим, що король мусів присягнути, що буде опирати інквізицію і ей слуг і служити їм помічю. Генеральний інквізитор зійшов зі свого престола і удав ся до королівської ложі і перечитав йому слідуючу присягу:

„Ваше королівске величество присягає і прирікає на вашу віру і на ваше королівске слово, що ви як правдивий король з Божої милости і як католицкий володітель з цілою вашою власттю над католицкою релігією, як сего учить і держить ся свята апостольска і римска церква, будете ей боронити і все чинити, щоби та церква утримала ся і розширила ся. Присягаєте і прирікаєте, що будете і кажет переслідувати всіх еретиків і відступників, ворогів тоїж церкви. Присягаєте і прирікаєте, що будете і кажете помагати сьв. офіцієм інквізиції, щоби вилонити і покарати еретиків, бурителів спокою нашої сьв. церкви, як того вимагає сьв. канон і його приписи і що ваше королівске величество ніколи не буде брати в оборону без огляду на його становиско.“

Наколи король зложив присягу, відчитано другу форму присяги дуже довгого змісту, котру мусіли зложити всі присутні. „Амінь“, що означало зложене присяги, кричав кождий що мав сил, щоби не бути підозрілим о спротивлене ся сьв. офіцієм. Опісля наступила відповідна до сего акту проповідь, в котрій представляли заслуги інквізиції в як найкрасшім світлі, а в кінці розпочато читане засудів. Но перечитаню тих засудів проваджено засуджених на смерть на місце спалення і привязавши їх до стовпів, підпалено дерево. Головний урядник кидав поліно подане королівскою паркою і огонь розпочинав свою роботу для найвпешої почести Бога. Коло 9-ої години вечером засуджені віддали духа. Король дочекавши кінця, вернув вдоволенний домів. Люд був тоже одушевлений. Уласкавлених відставлено до вязниць і на тім закінчив ся празник в честь королівської пари.

Конец іспанської інквізиції.

По смерті Кароля II. зівстав королем Філіпп V. При вступленю його на престол хотіли урядити тоже урочистості, але король спротивив ся тому. Однак попірав він інквізицію в інтересі держави так, як поучив його дідо Людовик XV. у Франції. За то інквізитори стали по стороні короля і боронили його від противників. Загально думають, що від часу коли престол іспанський належав до французких князят а ні до іспанських, злагодила скаженість інквізиційна. Llorente заперечує сему і твердить, що за Филиппа V., котрий помер 1746 р. спалено 1.564 осіб і взагалі осуджено 14.076 еретиків; в кождім случаю е се поважне число, коли зважить ся, що се були часи великих гуманних писателів французких Voltaire'a і Rossau'a.

Поволи і люд іспанський мусів прозріти, на яку дорогу його впроваджено. Ідеї, що повстали і розвинули ся на півночі, перейшли тоже за Піренеї і затрясли частію Іспанії. Віра в спасеність інквізиції почала хитати ся і повстали що раз більше проти ей власті.

18 січня 1772 р. Кароль III. видав розказ до інквізиторів, щоби тримали ся в границях віри і не тикали ся світських справ, як се до тепер чинили. Самі інквізитори були на тільки спритними, що бачили конечність утримати міру і карали о много легше такі переступства, які давнійше потягали за собою палене на кострах. Особливо не відважили ся виступати проти вельможів і знатнійших осіб, мусіли собі тоже відмовити приятности палити на кострах високих урядників. Коли случайно була якась поголоска о них, то звичайно вісші урядники інквізиційні, не так сфанатизовані і хитрійші від низших старали ся се затерти.

(Дальше буде.)

Руский Дім Банковий

А. ГРОХОВСКИЙ І СПІЛКА

АГЕНЦИЯ КОРАБЕЛЬНЫХ КАРТ

З початком літа будемо наш власний ВЕЛИКИЙ ДІМ, при roгу **GRAND STREET і BEDFORD AVE., BROOKLYN, N. Y.**, недалеко від нашого теперішнього бюро. Вже розпочато приготування до будови і скоро тільки дім стане, БАНК НАШ там перенесемо.

Споряджуємо і в консулятах стверджуємо всякі документа важні в Європі і Америці.

Спродаємо колієві білети на цілу Америку.

Властитель і управитель L. W. SCHWENK, Нотар.

A. GROCHOWSKI & CO.

НАШІ БЮРА: **NEW YORK**
111 East, 7th st.

BROOKLYN
298 Bedford Ave., **JAMAICA**
101 Rockaway Road

Допись.

Когус, Н. Й.

Дня 16 мая с. р. о годині пів до пятої вечером відбулось Віче в справі протесту проти смерті М. Січинського. На вічу тим зійшлося майже 350 галицьких Русинів і всі як один оказали обурення проти несправедливості лядкої. Віче відбуло ся в гали д. О. Королишина.

Віче отворив короткою промовою предсідатель місцевого „Тов. Любова“ Д. О. Королишин а до ряду покликав на предсідателя Д. М. Невідомского а секретара Т. Малігловку.

Перший голос забрав Д. А. Поліщук, прочитавши статю „Свободи“ ч. 17 представив і вияснив слухачам що М. Січинський є цілком невинний а в кінці запитав чи присутні уважають М. Січинського винуватем.

У відповідь один могутий голос розляг ся з грудей присутних: „Ні! ні! і еще раз ні!“

Дуже гарно промовив до присутних д. П. Навроцкий причім порівняв покійного гр. А. Потоцкого з черваком що підгризає здорове коріне молодого цвіту. Потоцкий — говорив бесідник — став ся наш нарід довести до упадку, зруйнувати наше естноване. Но нарід наш хотя віки гнетений не утратив своєї житєвої сили добре приглядав ся десятками літ на роботу лядских панів, та прийшов час, положити конець таким надужитям, конець верховодам тої кліки і до чину сего взяв ся молодий, щирый наш брат М. Січинський, Чин сей страшний але ненадійний. Наш 30 міліоновий нарід терпів страшні кривди а він чув ся зобовязаний выступити за всіх і пімстив сю кривду.

Він знав що його чекає, та се не злякало його бо він робив се з любви до своїх братів і тому то ми маємо великий обовязок хотя протестом проти його засуду відплатити частковий нам довг. Далше бесідник виказав злобу суднів, що його судили кермуючись найбільшою ненавистю: Значить вони знають, що не лінші суть від того що зістав убитий. Засуд на М. Січинського повинен іти згідно з волею народа а не з волею кількох фарисей-сатрапів. Судії сі пригадують фарисей і книжників жидівских що кричали! „Розпяти, розпяти його“ хотя се не було з волею народа а навіть і Пилата.

Тому то нам треба рішучо і енергічно запротестувати проти такого неслухного засуду, щоб показати нашим ворогам сильну волю нашу. Слухачі були дуже вдоволені з бесіди д. Д. Навроцкого і нагородили тогож гучними оплесками.

Тоже гарно промовляв д. Г. Дзенджеристий з Трой Н. Й. Натякнув також на нашу оснаість і байдужність в напрямі просвіти і поступу і представив о скілько ми маємо більше нагоди і спосібність просвічати ся

чим наші брати в Галичині. Відтак забрав голос д. О. Лаварко представив яскраво засуд М. Січинського і завивав присутних щоб жили в згоді і спільно даючи примір що дерево мусить усохнути наколи відрубє ся галузка по галузці. Та ми сини сильного пня і певне розвинем ся если не будем від себе відчувуватись.

В кінці забрав голос О. Королишин відчитав резолюції після чого всі грімким голосом одобрили і ухвалили зазивати австрийське правительство увільнити М. Січинського від кари смерті. Рівночасно висказали погорду судіям за їх несправедливий засуд.

По вічу присутні відсипівали пісні „Не пора“ і „Який то вітер шумно грає“ потім розійшлись домів.

Т. Малігловка.

ОГОЛОШЕНЕ

Хто хоче мати гарні „ДУХОВНІ ПІСНИ“ в шкряній оправі і книжочку „СЕРЦЕ ЧОЛОВІКА“ з 10 красними образками, нехай пише на адрес: Rev. J. A. Kolesnikoff, 426 King Street, E. Toronto, Ont. Canada. Ціна Пісень \$ 1.00, а „Серце Чоловіка“ 15 центів.

DR. "RICHTER'S" PAIN-EXPELLER

Забезпечитесь від болів і утрати часу, если уживаете при ревматизмі, невралгії, подагрі, звихненнях, потовченнях, штивности мускулів, остудженнях і т.д.

Dr. RICHTER'S Pain-Expeller.

Він має успокоююче і лічиче діланє на больні части тіла, если вечером сильно натрете.

Дістати можна у всіх антиках по 25 і 50 цт. Зважайте на Анхора охоронну марку.

F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl Street, New York, N. Y.

НОВІСТЬ!

Вчера прийшла почта з старого краю і привезла багато цікавих книжочок, з котрих найцікавіша тепер для всіх:

ПРЕКРАСНА БІБЛІЯ

вартости \$5.00
продает ся по \$2.50.
Такої біблії не має еще ніхто! Оправлена в мягоньку шкірку з золотим орнаментом, есть гарною оздобою хати.

Користайтесь зі спосібности.

Адресуйте так:

Ruska Knyharnia

435 Selkirk Ave. WINNIPEG

Man. Canada.

ДР. Ф. ВОЛФМАН,
220 E. 5th Street.

Недалеко з ЕвнІ в Н.Ю. ЙОРКУ

Европейский институт медицин и электричности
СПЕЦИАЛИСТ,

що має 20-літню практику і лічить вс кого рода хвороти.

Коли ви чуєте ся ослаблені звичайними або хронічними за давними хворотами як секретні, біль і катар жолудка, ревматизм, біль горла, хребта, грудей, катар носа, хворота очий, чирака, короста, боляки, рани, затруте крови, кровоток, корчі або інші хвороти, так не занедбуйте себе. Всяке занедбане хоть і найлекшої хвороти є небезпечне і з часом стає ся невилічиме.

Всяке ослаблене організму, утома духова може бути тільки вилічена нашими спеціалістами.

Наша довголітня практика говорить сама за себе.

Всякі хвороти хотяй найбільш тяжкі ми лічимо в недовгій часі завдяки нашій лабораторії.

Після найновішого системи устроєної електричності відділ з найновішими електричними апаратами на европейский лад всегда на услуги наших пациентов.

Час прийнятія:

В звичайні дні від 9 рано до 9 вечором в неділі від 9 рано до 5 вечором.

Dr. F. Wolfman,
220 E. 5th Street,
NEW YORK, N. Y.

Заложений
в році
1880

„Магазин убранных“ М. БАРОНСКОГО.

Продає готові убрання по низьких цінах, притім кожний може розмовитись своєю рідною мовою так, що ніколи не може бути обдурений, а кожне закуплене убранє гварантує фірма.

M. BARONSKY.

109 Canal St., New York.

Просить ся всіх інтересуючих читателів, щоб всякі правдиві вісті в їх околицях як: про житє і рух Русинів, добру роботу і т. п. надсилали до нашої редакції, а тим самим спричиняють ся до більшого заінтересованя нашої часописи.

Редакция радо поміщує дописи, що дотичуть ся життя нашого народа, як також розвідки вольної теми, окрім дописей о особистих нападах і інтригах не уgruntованих важнішими причинами.

— Читайте одинокую са-
мостійну часопись „Союз“

ПЕРША

РУСКА КНИГАРНЯ
В АМЕРИЦІ

Заснована в році 1904

продает всякі рускі книжки по приступній ціні, а іменно: букварі, провідники, читанки, повістки, оповідання, історії, казки, співанняки, штуки театральні, календарі, переписні листки, листові папери; впрабляє печатки з рускими і латинськими буквами і виконує всякі друкарські роботи.

Цінники на жадане даром.

Пишіть на адресу:

RUSKA KNYHARNIA

404 Broadway

Scranton, Pa.

РЕДАКЦИЯ „СОЮЗА“

пошукє людей, котрі занялиб ся збиранем передплати і оголошень до нашої часописи.

Близмі інформації подаємо листовно.

Назвиска уповажнених агентів будуть оголошені друком.

Братя Русини! Наша двадцятлітна діяльність на Американській землі, наша двадцятлітна праця між Славянами, наше двадцятлітнє існуванє, під найбільшим доводом що фірма

P. V. ROVNIANEK & CO.,
є споллягливою, сталою, чесною і довіря гідною.

ЕСЛИ поскладе гроші до краю, хочете уложити гроші до банку на процент, хочете купити або винимати заграничні гроші, если потребуєть шифарти до краю або з краю сюда; если маєте до вирівняня спадкової справи в старім краю або тут; Зголосіть ся з повним довірем на сталу, споллягливу фірму, **найстарший християнсько-славянський банковий, і нотариальний заклад в Америці.**

Листи адресуйте на котру небудь з наших канцелярій:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A, New York, N. Y.
612-614 Grant St., PITTSBURG, PA.
305 N. Water St., CONNELLSVILLE, PA.

В Бразелі маємо єдиного заступника: Карел і Стоцкий.

Илия Розенталь

Руский адвокат, 13 ПОВЕРХ

E. ROSENTHAL,

302 Broadway, New York.

УДІЛОВА ДРУКАРНЯ „СОЮЗ“

166 E. 4th Street, New York, City

приймає всякі роботи, що входять в обєм друкарської праці.

Припоручену роботу виконує ся на час і по можливо низькій ціні.

Приймає ся також замовлення з провінції.

Поручаємось

Братства

котрі потребуют
ВІДЗНАК, ФАН, ШАПОК,
УНІФОРМІВ і пр.
нехай удають ся або пишуть до

PETER V. TKACZ

353 East, 72nd Street NEW YORK, N. Y.

єсть то одинокє руска всім знана фірма, котра виготовляє братські річи танше і лутше як другі.

Фірмі тій поручають майже всі Братства і Товариства свої замовлення.